

Verweerschrift inzake klacht van de heer Ph. Staal

Archief Philip Staal

1. Inleiding

Op 25 maart 2004 heeft de heer Ph. Staal een klacht ingediend bij de Klachtencommissie van de stichting Joods Maatschappelijk Werk. De Klachtencommissie heeft ondergetekende meegedeeld dat de heer Staal d.d. 16 april 2004 is gehoord. Een verslag van dit gesprek is ondergetekende op 14 mei 2004 toegezonden.

In dit verweerschrift zal zowel op de schriftelijke klacht van 25 maart j.l. worden ingegaan, als op de klachten zoals verwoord in het verslag van het gesprek tussen de Klachtencommissie en de gebroeders Staal van 16 april j.l.

De klacht zoals verwoord in de brief van 25 maart 2004 wordt door de heer Staal als volgt gemotiveerd (citaat):

1. *Er heeft –in de laatste vier jaar –geen regelmatig overleg plaats gevonden, tenzij de heer Vuijsje één keer per jaar regelmatig noemt.*
2. *Mij is niks bekend betreffende het ‘diepgaand onderzoek’ ingesteld door JMW. Indien er zo’n onderzoek heeft plaatsgevonden verzoek ik u mij dit onderzoek te sturen.*
3. *Mij is niks bekend betreffende de reconstructie van de zaak Staal door JMW.*
4. *De heer Vuijsje gaat niet in op mijn claim zoals neergelegd in mijn brief van 20 januari 2004 welke ik samen met mijn rapport gestuurd heb. Deze claim is gebaseerd op het in mijn rapport genoemde nominaal bedrag aan zuiver vermogen. Dit nominaal zuiver vermogen –bij het bereiken van de meerderjarige leeftijd- is geconformeerd door drs. Frits Hoek per brief aan mij d.d. 24 juli 2003.*
5. *De heer Vuijsje vindt het niet nodig een inhoudelijk gesprek met mij te hebben over deze onverkwikkelijke aangelegenheid.*

In het gesprek tussen de Klachtencommissie en de gebroeders Staal d.d. 16 april j.l. worden de klachten –conform het verslag- als volgt verwoord:

- a. *“de heer Staal is van mening dat Elma Verheij niet een onafhankelijk onderzoek heeft gedaan, omdat de opdrachtgever eigen belangen heeft”;*
- b. *“hij kreeg geen toegang tot de bestuursarchieven van L.E.H.(zie noot 14 op pg.46 van zijn rapport, de mail van H.Vuijsje van 6.8.2003)”;*
- c. *“ondanks uitdrukkelijk verzoek van de heer Staal om Elma Verheij op geen enkele wijze inzage te geven in de persoonlijke dossiers van de heer Staal, heeft de heer Vuijsje dat wel gedaan”;*
- d. *“ondanks herhaalde verzoeken en bemiddelingspogingen van derden kwam er geen (inhoudelijk) gesprek met de heer Vuijsje en/of de heer Hertog; de heer Staal had gaarne naar aanleiding van de brief van 11.6.2003 en het conceptrapport tot een gesprek willen komen met de heer Vuijsje en/of de heer Hertog; dit heeft nimmer plaatsgevonden. Wel is er een gesprek geweest met de heer Vuisje, samen met prof. A. Heertje, echter dit gesprek was een gesprek over een algemeen Wezenonderzoek en niet over het conceptrapport en/of rapport”;*
- e. *“het rapport werd door de heer Staal op 21 januari 2004 aan de heer Vuijsje en de heer Hertog gestuurd, maar JMW is er niet op ingegaan”;*
- f. *“ook de voorzitter van de Raad van Toezicht van JMW, de heer Hertog, heeft de heer Staal niet te woord willen staan, dit is onfatsoenlijk”;*

- g. *“de vraagstelling aan de ingeschakelde financieel expert F.Hoek, om te bezien of de twee financiële rapporten van 1954 en 1962 op elkaar aan te sluiten waren, was niet juist. De heer Staal had gewild dat JMW zou reageren op zijn analyse van de financiële stukken zoals neergelegd in zijn conceptrapport. De vraagstelling van de heer Staal was: is het nominale zuiver vermogen van de heer Staal zoals beschreven in zijn rapport (par. 6.8) en hebben wij gekregen wat er op de eindafrekening stond”.*
- h. *“Tenslotte maken de heren Staal nog een opmerking over de bijeenkomst van 18 april; dan is er een reünie van de verschillende weeshuizen. De heer Ph.Staal is gezegd dat hij bij die bijeenkomst niets over zijn rapport mag zeggen, omdat er bezorgdheid was over een mogelijke intrekking van subsidie voor deze dag door JMW als hij toch (over deze zaken) zou spreken”.*

De eerste contacten tussen ondergetekende en de heer Staal inzake het beheer van het vermogen van Marcel en Philip Staal dateren uit de eerste helft van het jaar 2000. Het dossier werd door ondergetekende op 15 maart 2004 afgesloten. Deze zaak kent derhalve een lange geschiedenis. Alvorens rechtstreeks in te gaan op de klacht van de heer Staal zal ondergetekende in par. 2 enige achtergrondinformatie geven inzake het zogenaamde Wezenonderzoek van het Israel Instituut. In par. 3. zal ondergetekende feitelijk het verloop van het contact met de heer Staal in de periode tussen 2000 en 2004 in kaart brengen, waarna deze zich in par. 4. specifiek zal richten op de motivatie van de klacht zoals hierboven geciteerd. In par. 5. worden tenslotte de conclusies getrokken.

Het aantal bijlagen in dit verweerschrift is zo beperkt mogelijk gehouden. Waar de Klachtencommissie dit nodig acht, kan ondergetekende aanvullende bijlagen verzorgen.

2. Voorgeschiedenis

In juni 2000 werd JMW door de heer A. Roet van het Israel Institute benaderd met het verzoek om een wetenschappelijk onderzoek te mogen verrichten, in de archieven die onder het beheer staan van JMW, naar de materiele oorlogsschaden van Joodse oorlogswezen in de ruimste betekenis. Dit onderzoek was geïnitieerd door een aantal “minderjarige oorlogswezen”, die zich in Israel hadden gevestigd en die vragen hadden over het beheer van hun erfenissen tijdens hun voogdij-periode. Specifiek worden door de heer Roet genoemd de heer Ph. Staal en de heer S. de Winter.

Het dagelijks bestuur verklaarde zich akkoord met de openstelling van archieven voor dit onderzoek onder voorwaarde dat dit juridisch goed geregeld werd. Het dagelijks bestuur stelde zich daarnaast op het standpunt niet als (mede-)opdrachtgever en/of (mede-)financier van het onderzoek te kunnen optreden, daar dit tot belangenverstremgeling zou leiden.

De opdrachtgever van het onderzoek werd het Israel Institute. Deze organisatie droeg een tweetal onderzoekers voor. Op 14 februari 2001 sloot JMW een overeenkomst met mevrouw E.M.P. Verhey en mevrouw P. Micheels waarin zij, onder strenge privacy-voorwaarden (bijlage 1), toegang kregen tot het Le-Ezrath Ha-Jeled archief. In de loop der tijd heeft JMW ook andere archieven (m.n. het Jokos-archief) voor de onderzoekers open gesteld.

Op 16 december 2001 gaf Elma Verhey een lezing in Israel over haar eerste bevindingen. Inmiddels zijn er verschillende concepten van haar onderzoeksrapport in omloop. Nog steeds worden nieuwe gegevens gevonden en mevrouw Verhey hoopt, naar ik heb vernomen, in de komende maanden haar rapport af te maken voor publicatie.

3. De behandeling van de zaak Staal (chronologische weergave contacten)

Het eerste contact tussen ondergetekende en Philip Staal inzake het beheer van het vermogen van Marcel en Philip Staal dateert van begin 2000. Zowel de heer Staal als ondergetekende waren nauw betrokken bij zowel de onderhandelingen inzake de restitutie van gelden door de Overheid, de banken, verzekeraars en de effectenbeurs, als bij de besluitvorming inzake de individuele en collectieve verdeling van deze gelden. In de vriendschappelijke contacten die al vanaf 1998 bestonden kwam de heer Staal met vragen inzake het beheer van de erfenis van zijn ouders in de voogdij-periode van hem en zijn broer. Naar aanleiding van deze vragen is een afspraak gemaakt. Tijdens dit gesprek verzocht ik de inmiddels door hem verzamelde stukken aan mij te doen toekomen.

De eerste set stukken ontving ik bij brief gedateerd op 27 juni 2000 (bijlage 2). In deze brief verzoeken Marcel en Philip Staal *informatie “betreffende de oorlogsschade-claims, betreffende Marcel Staal en Philip Staal, welke overgeboekt zijn op de rekening van Le-Ezrath Ha-Jeled. In deze brief werd verder gesteld: “Daar wij nooit een eindafrekening hebben gekregen, verzoek ik u mij die alsnog te sturen, zodat wij kunnen controleren of de bedragen, vermeld in bijgesloten stuk “Gegevens van Marcel en Philip Staal en welke gestort zijn op rekening van Le-Ezrath Ha-Jeled, uiteindelijk door ons zijn ontvangen.”* De ondertekenaars stellen dat indien blijkt dat deze bedragen niet op de eindafrekening staan, JMW verzocht wordt om deze, met oprenting, zo spoedig mogelijk over te maken. De ontvangst van deze brief wordt d.d. 26 juli 2000 door JMW bevestigd. Gesteld wordt dat de behandeling enige tijd kan duren, daar de toegang tot de betreffende archieven niet gemakkelijk is.

Helaas gaat mijn elektronische agenda niet verder terug dan augustus 2001. In de periode na ontvangst van de brief en de ontvangstbevestiging hebben Philip Staal en ondergetekende elkaar regelmatig gesproken in het kader van de tegoedenkwestie (ondergetekende was adviseur van het CJO en de heer Ph. Staal lid van het Platform Israel). In de zijlijn daarvan werd zo nu en dan tevens over de voortgang van het Wezen-onderzoek en de implicaties voor het informatieverzoek van de broers Staal gesproken.

Het centrale probleem met betrekking tot de toegang tot de benodigde archieven werd al in een eerste gesprek gesignaleerd. Hoewel de sociale dossiers van de minderjarige wezen die onder de voogdij vielen van de Joodse kindertehuizen door JMW beheerd worden, was het volstrekt onduidelijk wat er met de financiële dossiers is gebeurd. Deze dossiers, die door Le'Ezrath Ha-Jeled gescheiden werden beheerd, zijn niet bewaard gebleven. In het kader van het Wezen-onderzoek van Verhey en Micheels zou hier verder onderzoek naar worden gedaan en worden bekeken welke relevante informatie wel beschikbaar was. Gezien deze problemen met de toegang van de archieven werd in de eerste bespreking afgesproken dat met het individuele onderzoek naar “de zaak Staal” gewacht zou worden tot er meer duidelijkheid was inzake het Wezen-onderzoek.

In de daarop volgende periode werden met enige regelmaat afspraken gemaakt op het kantoor van JMW. Dit is op zich geen gebruikelijke procedure bij een informatieverzoek. Gebruikelijk

is dat een informatieverzoek schriftelijk binnenkomt en wordt beantwoord. In enkele situaties wordt het informatieverzoek niet schriftelijk, maar mondeling opgenomen en volgt daarna de informatie. Gezien de uitzonderlijke persoonlijke relatie, de persoonlijke waardering voor de heer Staal en de specificiteit van de onderhavige problematiek is hierop een uitzondering gemaakt en ontving ondergetekende de heer Staal, indien dat even mogelijk was, als hij in Nederland verbleef. De gesprekken op kantoor van JMW hadden m.n. een sociaal karakter, daarnaast vertelde de heer Staal over zijn eigen onderzoekingen, zijn levensgeschiedenis en bespraken we de voortgang van het Wezen-onderzoek. De eerste afspraak die ik in mijn agenda kan vinden na augustus 2001, dateert van 31 oktober 2001. Vervolgens vinden er gesprekken plaats op 22 april 2002 en 26 augustus 2002. Naarmate de gesprekken vorderen stelt de heer Staal steeds nadrukkelijker over bewijs te beschikken, dat het beheer van de vermogens van hem en zijn broer niet goed was gegaan.

De afspraken kwamen niet altijd zonder irritatie van beide zijden tot stand. Een afspraak op 28 mei 2002 moest wegens ziekte van ondergetekende worden afgezegd. Hoewel de heer Staal aangeeft op 6 juni 2002 een dag in Nederland te zijn, stelt hij voor om op 20 juni af te spreken. Wanneer naar de mening van de heer Staal niet tijdig wordt gereageerd op zijn voorstel, mailt de heer Staal op 11 juni 2002 dat hij het gevoel heeft dat ondergetekende *“liever niet meer over de zaak Staal praat”*, doch hoopt dat deze interpretatie onjuist is. Dit bevestigend en verwijzend naar een overvolle agenda wordt een nieuwe afspraak gemaakt voor 20 juni 2002, welke door de heer Staal moet worden afgezegd. Een voorstel van de heer Staal voor een gesprek op 29 juli kan geen doorgang vinden door vakantie van ondergetekende.

Los van de sociale karakter van deze afspraken, constateert ondergetekende dat de afspraken na verloop van tijd weinig toevoegen aan de zaak. Herhaaldelijk wordt de heer Staal mondeling en schriftelijk (e-mail d.d. 27 mei 2002 inzake afzegging afspraak wegens ziekte) gevraagd of hij nog wil wachten op het Wezen-onderzoek, dan wel de door hem verzamelde stukken wil afgeven. De heer Staal gaat hierop niet in en probeert nieuwe afspraken te maken. In het overleg op 26 augustus stelt ondergetekende definitief voor om nu niet meer te wachten. Afgesproken wordt dat de heer Staal een tweede set stukken op 9 of 10 oktober 2002 zal afgeven bij JMW en dat ondergetekende deze, tezamen met de eerste set, ter hand zal stellen aan Elma Verhey met het verzoek hierover te rapporteren. In ditzelfde gesprek komt de heer Staal terug op zijn uitspraak, gedaan in de brief van 27 juni 2000, dat hij en zijn broer nooit een Eindafrekening hebben gekregen. Inmiddels is deze Eindafrekening in bezit van de heer Staal. Het blijkt tussen de papieren van zijn broer Marcel te hebben gelegen.

Ook na de afgifte van de tweede set stukken blijft de heer Staal afspraken maken en raakt zeer geïrriteerd als dit binnen de agenda van ondergetekende niet mogelijk is. Een verzoek op 11 oktober 2002 wordt door ondergetekende afgezegd, maar door problemen met de programmatuur in deze periode is het mogelijk dat deze niet verzonden is.

In een mailwisseling op 7 oktober 2002 stelt ondergetekende dat hij de teleurstelling van de heer Staal begrijpt, dat er op 11 oktober geen afspraak kan worden gemaakt, maar dat hij tevens van mening is dat een gesprek op dat moment weinig zin heeft. JMW moet de zaak nu definitief gaan afhandelen. Ondergetekende stelt *“Een gesprek voor mijn inhoudelijk antwoord acht ik in ieder geval niet zinvol.”* Het gevolg is dat de heer Staal op 21 oktober bij de voorzitter van het dagelijks bestuur van JMW zijn beklag doet.

Voor een zorgvuldige beantwoording van het informatieverzoek van Philip en Marcel Staal en om reden dat de tweede set stukken, ondanks het feit dat de eindafrekening nu gevonden was en er derhalve sprake was van een gewijzigde situatie, geen begeleidend schrijven bevatte, informeert ondergetekende de heer Staal op 24 oktober 2002 per e-mail van de voortgang en informeert of er nog specifieke vragen van zijn kant zijn. Geïrriteerd antwoordt de heer Staal: “er achter te komen of er, bewust of onbewust, door Le-Ezrath Ha-Jeled, welke de voogd van o.a. mijn broer en ondergetekende was, oneigenlijk gebruik is gemaakt van onze erfenis (financieel en dergelijke)”.

Op 5 november 2002 verzendt (per e-mail en per post) ondergetekende de rapportage van Elma Verhey (bijlage 3) en verklaart zich samen met mevrouw Verhey bereid tot nadere toelichting. Elma Verhey concludeert in haar rapportage: *“Op grond van de door u toegestuurde stukken, en tegen de achtergrond van het door mij en Paulien Micheels uitgevoerde algemeen onderzoek, concludeer ik dan ook dat het mij nagenoeg uitgesloten lijkt dat Le-Ezrath Ha-Jeled of de Rudelsheimstichting op enigerlei wijze oneigenlijk gebruik heeft gemaakt van de erfenis van de broers Staal.”*

Op 15 november 2002 beklagt de heer Staal zich opnieuw bij de voorzitter van het dagelijks bestuur. Hij stelt telefonisch te hebben verzocht om alleen na zijn persoonlijke toestemming de onderzoekers (Elma Verhey en Paulien Micheels) van het Wezen-onderzoek toestemming konden krijgen om zijn dossier te bestuderen. Dit verzoek is op 7 juni 2001 schriftelijk bevestigd.

Op 2 december 2002 verzoekt de heer Staal, in verband met de rapportage, om een kopie van het wezen-onderzoek. Ondergetekende informeert bij Elma Verhey. Deze meldt per e-mail: *“ik denk dat het antwoord aan Staal heel simpel is: een exemplaar van het eerste, voorlopige onderzoek is in te zien bij het Institute of Dutch Jewry in Israel, Hebrew University Israel (zie ook hun website). De tekst van de lezing, waarin het tweede deel van het onderzoek is verwerkt, is verspreid door Platform, waar Staal (toen in elk geval nog wel) zelf bestuurslid van was. Zijn broer was overigens bij die lezing aanwezig, als ik mij goed herinner.”* Op 3 december geeft ondergetekende deze informatie aan de heer Staal. In deze brief reageert ondergetekende tegelijk op de klacht bij de voorzitter van 15 november 2002.

Ondergetekende stelt dat de weergave van de heer Staal in zijn schrijven aan de voorzitter juist is. Het telefonisch verzoek is inderdaad gedaan en de afspraak is door ondergetekende vastgelegd in een brief. Ondergetekende heeft echter in zijn gesprekken met de heer Staal duidelijk gesteld dat Elma Verhey gezien haar deskundigheid op het terrein en haar opgebouwde kennis vanuit de archieven, het onderzoek zou doen. De heer Staal heeft zich hierbij neergelegd¹ en daarmee zijn toestemming tot inzage gegeven. Opnieuw wordt een aanbod gedaan de rapportage samen met Elma Verhey nader toe te lichten.

Op 3 december 2002 stelt de heer Staal niet aan de stukken inzake het Wezenonderzoek te kunnen komen en niet begrepen te hebben dat Elma Verhey de rapportage zou uitvoeren. Zij is immers geen financieel expert. Tevens stelt hij binnenkort op de rapportage van Elma Verhey te zullen reageren. Ondergetekende antwoordt op dezelfde dag dat de naam van Elma Verhey wel degelijk is genoemd en dat er nooit over een financieel expert is gesproken. De stukken kunnen immers, mede doordat de onderliggende financiële stukken ontbreken, niet anders dan tegen de historische achtergrond worden beoordeeld.

¹ Overigens heeft mevrouw Verhey haar rapportage alleen gebaseerd op de door de heer Staal aangeleverde stukken. Het sociaal dossier van de broers Staal is in deze zaak alleen door ondergetekende (in een later stadium) bestudeerd.

Op 20 januari 2003 mailt de heer Staal dat hij een accountantsbureau heeft ingeschakeld en het rapport dat deze heeft gemaakt aan ondergetekende te willen aanbieden. De afspraak wordt uiteindelijk voor 3 februari 2003 gemaakt, maar door de heer Staal op 28 januari verzet tot eind februari.

Op 17 februari 2003 belt de heer Staal ondergetekende met een verzoek voor een afspraak in de periode tussen woensdag 19 en dinsdag 25 februari. Ondergetekende stelt dat zijn agenda dermate vol is dat op een dergelijk kort termijn geen afspraak kan worden gemaakt, te meer daar hij vanaf 24 februari in Brussel verblijft voor een vergadering van de Social Welfare Committee van de European Council of Jewish Communities (ECJC).

Gedateerd op 17 februari 2003 stuurt de heer Staal een brief aan de Raad van Toezicht van JMW (bijlage 4). In deze brief stelt de heer Staal opnieuw dat mevrouw Verhey geen financieel expert is. Dat zij geen gefundeerd antwoord kan geven op de door hem gestelde vraag en dat hij inmiddels een rapport van het accountantskantoor heeft ontvangen welke de conclusie van Elma Verhey ontkracht. De heer Staal verzoekt om een onderhoud met de Raad van Toezicht. Deze brief worden gemaïld aan een groot aantal derden.

Op 20 februari 2003 reageert ondergetekende, na overleg met de voorzitter van de Raad van Toezicht, op de brief (bijlage 5). In deze brief wordt toegelicht dat in het kader van de nieuwe bestuursstructuur (wijziging statuten d.d. 3 januari 2003) een gesprek met de leden van de Raad van Toezicht niet tot de mogelijkheden behoort. De algemeen directeur is als Bestuurder verantwoordelijk voor de werkzaamheden van de stichting. Gezien de verspreiding onder derden, geeft ondergetekende vervolgens een recapitulatie van de behandeling van de informatievraag. Hij herhaalt zijn aanbod voor een afspraak, dan wel verzoekt de heer Staal schriftelijk inhoudelijk te reageren op de rapportage van mevrouw Verhey. In deze brief wordt verwezen naar de mogelijkheid een klacht in te dienen bij de klachtencommissie. Op de zelfde dag reageert de heer Staal. Hij verzoekt opnieuw om een gesprek in de eerder genoemde periode. Ondergetekende reageert onmiddellijk met de mededeling dat indien het mogelijk zou zijn hij die afspraak wel had gemaakt, maar dat dit echt niet mogelijk is.

Een afspraak voor 19 maart 2003 wordt door de heer Staal vanwege de dreigende Irak-oorlog afgezegd. Een afspraak wordt gemaakt voor 1 april 2003. Ondergetekende verzoekt de sectormanager Hulpverlening & Thuiszorg, Herma Kok, bij deze afspraak aanwezig te zijn.

Op 1 april 2003 overhandigt de heer Staal in aanwezigheid van mevrouw Kok de eerste versie van zijn rapport. Ondergetekende neemt dit in ontvangst en stelt dit zorgvuldig te willen bestuderen en deskundigen te zullen raadplegen.

Op 8 april 2003 stelt de heer Staal de zaak nu zo snel mogelijk te willen afronden en de reactie van JMW voor 20 mei 2003 te verwachten. Op 9 april stelt ondergetekende zich niet aan dit termijn te willen binden en –mede gezien de pesachdagen- eerder te denken aan 1 juni 2003. De heer Staal accepteert dit en ‘stelt de definitieve vaststelling van zijn Eindrapport uit met een maand’. Op 30 mei 2003 schrijft ondergetekende de heer Staal de deadline van 1 juni niet te kunnen halen. Gesteld wordt dat de reactie op het rapport van de heer Staal tussen 9 en 13 juni zal worden verzonden.

Op 11 april 2003 mailt ondergetekende na contact met Elma Verhey –op een hernieuwd verzoek van de heer Staal- de lezing van Elma Verhey aan hem door.

Het rapport van de heer Staal wordt door ondergetekende voorgelegd aan Elma Verhey en aan drs F. Hoek RA. De heer Hoek is forensisch accountant. In die hoedanigheid was hij als onderzoeker verbonden aan de Commissies Kordes en Van Kemenade bij de onderzoeken naar de Joodse tegoeden. Ondergetekende bestudeerde zelf de sociale dossiers van Marcel en Philip Staal.

Het resultaat is een uitvoerige reactie (bijlage 6) van ondergetekende op basis van de informatie die door Elma Verhey is verschaft en de bestudering van de sociale dossiers. In de reactie worden de vraagstellingen zoals geformuleerd door de heer Staal in zijn rapport uitvoerig beantwoord. Zowel in algemene zin (Heeft de Le-Ezrath Ha-Jeled de erfenis van de oorlogswezen goed beheerd?), als in persoonlijk verband (Heeft de Le-Ezrath Ha-Jeled de erfenis van Philip Staal² goed beheerd?). Toegevoegd bij deze reactie is een rapport van de heer Hoek. Deze reactie wordt de heer Staal op 12 juni ten kantore van JMW aangeboden. In dit gesprek wordt gesteld dat zowel mevrouw Verhey als de heer Hoek bereid zijn tot nadere toelichting. Van dit aanbod is gebruik gemaakt. In ieder geval is uitgebreid schriftelijk en mondeling met de heer Hoek overlegd. In zijn brief d.d. 24 juli 2003 geeft de heer Hoek nog een nadere reactie op vragen van de heer Staal.

Op 4 augustus verzoekt de heer Staal toegang tot de bestuursarchieven van de kindertehuizen. Op 8 augustus wordt dit door ondergetekende geweigerd. Deze dossiers zijn vertrouwelijk en kunnen alleen, na toestemming van de directie van JMW, door onderzoekers worden gebruikt onder strikte privacyvoorwaarden. In dit geval is er sprake van een controle op de feiten die door ondergetekende in zijn reactie zijn opgenomen (citaten uit notulen e.d.) uit een concept-rapport van Elma Verhey. Mevrouw Verhey is een onafhankelijk onderzoeker, die, zoals eerder gesteld, door een extern instituut is aangesteld. Ondergetekende achtte het verzoek van de heer Staal niet acceptabel en verwijst opnieuw naar de klachtencommissie voor het geval de heer Staal zich onjuist behandelt voelt.

Op 5 november 2003 biedt de heer Arnold Heertje zich, via de voorzitter van de Raad van Toezicht, als bemiddelaar aan. Met de heer Heertje wordt op 11 november 2003 een afspraak gemaakt. De heer Heertje stelt dat de heer Staal plannen heeft met deze zaak de publiciteit te zoeken – dit heeft de heer Staal zowel aan ondergetekende als aan derden vaker verklaard - en er aan te willen bijdragen dat deze zaak onderling wordt opgelost.

Dit gesprek wordt op 10 december 2003 gevolgd door een driegesprek Staal-Heertje-Vuijsje. In het gesprek worden twee zaken onderscheiden besproken:

- a. het individueel onderzoek naar het vermogensbeheer van Philip en Marcel Staal en
- b. het algemeen onderzoek van Elma Verhey en Pauliene Micheels.

In dit gesprek komt voor ondergetekende een nieuw aspect aan de orde. De heer Staal stelt nu dat de effectenportefeuille waarvan in de Eindafrekening sprake is nooit aan hem is overgedragen. Wel erkent hij dat hij via zijn toezienend voogd, na zijn meerderjarig worden, aanzienlijke bedragen heeft ontvangen. Zowel Vuijsje als Heertje constateren dat deze toezienend voogd mogelijk door de broers Staal is gemachtigd om de portefeuille te beheren. Daar dit na overdracht is gebeurd door Le-Ezrath Ha-Jeled heeft deze organisatie voor het beheer van deze effectenportefeuille geen verantwoordelijkheid. Tijdens dit gesprek legde de heer Staal zich bij deze conclusie neer.

² Het betreft hier niet alleen de erfenis van Philip Staal, doch vanzelfsprekend ook die van Marcel Staal. Deze opmerking is verzuimd in de reactie op te nemen.

Onmiddellijk na het gesprek – de heer Heertje heeft zich even teruggetrokken - stelt de heer Staal op de gang dat hij nu toch eindelijk een inhoudelijk gesprek met ondergetekende wil hebben. Ondergetekende wijst dit af onder verwijzing naar het gesprek dat net heeft plaatsgevonden.

Van het driegesprek Staal-Heertje-Vuijsje is door ondergetekende een verslag op hoofdlijnen gemaakt (bijlage 7). Dit verslag is afgestemd met de heer Heertje en volgens zijn opmerkingen bijgesteld. De heer Staal ontkent echter zich bij de conclusies te hebben neergelegd.

Op 20 januari 2004 zond de heer Staal een nieuwe versie van zijn rapport. In het begeleidend schrijven (bijlage 8) claimen Philip en Marcel Staal niet uitbetaalde bedragen. Dit rapport is door ondergetekende opnieuw voorgelegd aan mevrouw Verhey en de heer Hoek. In een brief d.d. 15 maart 2004 (in uw bezit als bijgevoegd stuk bij de klacht van de heer Staal) wordt vastgesteld dat dit “nieuwe” rapport tot geen andere inzichten en conclusies leidt. De heer Staal wordt meegedeeld dat met deze brief het dossier Staal wordt afgesloten. Ook in deze brief wordt de mogelijkheid aangegeven om zich te wenden tot de Klachtencommissie.

4. Een inhoudelijke reactie op de klacht door de heer Staal

De klacht zoals verwoord in de brief van 25 maart 2004

- 1. Er heeft in de laatste vier jaar geen regelmatig overleg plaatsgevonden, tenzij de heer Vuijsje één keer per jaar regelmatig noemt.*

Zoals eerder gesteld is het geen gebruik dat bij de behandeling van een informatieverzoek er regelmatig contact bestaat met de directeur van JMW. Gezien de uitzonderlijke persoonlijke relatie, de persoonlijke waardering voor de heer Staal en de onderhavige problematiek is hierop een uitzondering gemaakt. Niettemin is getracht deze overleggen zo functioneel mogelijk te houden. Naar het oordeel van ondergetekende waren er momenten waarop de heer Staal een afspraak wenste te maken voor een gesprek, waarin weinig aan de behandeling van zijn verzoek kon worden toegevoegd.

Tijdens de behandeling van het informatieverzoek heeft regelmatig persoonlijk contact plaatsgevonden. Het betreft 6 afspraken³ ten kantore van JMW, uitzonderlijk veel e-mailcontact⁴ (minimaal 34 van de heer Staal en 20 van ondergetekende) en 10 brieven van ondergetekende aan de heer Staal. Een aantal afspraken kon niet doorgaan doordat één van beiden verhinderd was. In een aantal gevallen werd een nieuwe afspraak gemaakt. Op diverse momenten koos de heer Staal er zelf voor niet op een aanbod voor nadere toelichting in te gaan. Daarnaast hebben direct of indirect contacten plaatsgevonden (minimaal 7) met personen die door de heer Staal werden gemobiliseerd.

³ 31 oktober 2001, 22 april 2002, 26 augustus 2002, 1 april 2003, 12 juni 2003 en 10 december 2003

⁴ De aangelegde elektronische Outlookmap ‘Staal’ bevat d.d. 26 april 2004 166 mails. Het betreft de mailwisseling tussen ondergetekende en de heer Staal. Mailwisselingen met de onderzoekers. Mailwisselingen met en over derden die gemobiliseerd zijn en interne mails.

2. *Mij is niks bekend betreffende het 'diepgaand onderzoek' ingesteld door JMW. Indien er zo'n onderzoek heeft plaatsgevonden verzoek ik u mij dit onderzoek te sturen.*

De feiten zijn als volgt:

- een rapportage is uitgebracht door Elma Verhey en verzonden d.d. 25 november 2002
- een uitgebreide reactie op het rapport van de heer Staal met een rapportage van de heer Hoek is verzonden d.d. 11 juni 2003.

3. *Mij is niks bekend betreffende de reconstructie van de zaak Staal door JMW.*

In de eerder genoemde reactie op het rapport van de heer Staal is door zowel de heer Hoek als door ondergetekende getracht zoveel mogelijk op de vragen van de heer Staal te antwoorden. Daarbij is getracht een aantal posten te reconstrueren.

4. *De heer Vuijsje gaat niet in op mijn claim zoals neergelegd in mijn brief van 20 januari 2004 welke ik samen met mijn rapport gestuurd heb. Deze claim is gebaseerd op het in mijn rapport genoemde nominaal bedrag aan zuiver vermogen. Dit nominaal zuiver vermogen –bij het bereiken van de meerderjarige leeftijd- is geconformeerd door drs. Frits Hoek per brief aan mij d.d. 24 juli 2003. De heer Vuijsje vindt het niet nodig een inhoudelijk gesprek met mij te hebben over deze onverkwikkelijke aangelegenheid*

- a. In de brief van ondergetekende d.d. 15 maart 2004 wordt gesteld dat het bijgestelde rapport van de heer Staal niet tot andere inzichten en conclusies leiden dan voorheen. In de brief van ondergetekende d.d. 11 juni 2003 (de reactie op het rapport van Staal) wordt geconcludeerd:

“Ook ten aanzien van vraagstelling II: “Heeft Le-Ezrath Ha-Jeled de erfenis van Philip Staal goed beheerd?” kan geen eenduidig antwoord worden gegeven. Zoals herhaaldelijk gesteld staan niet alle gegevens te onzer beschikking. Wel kan worden geconstateerd dat op de diverse concrete vraagpunten eenduidige antwoorden zijn te geven, dan wel enigszins speculatieve, doch zeer waarschijnlijke verklaringen mogelijk zijn. Van frauduleus handelen, dan wel onzorgvuldigheid in het beheer van de gelden kan op grond van de stukken niet gesproken worden. De stukken –inclusief het sociaal dossier- getuigen eerder van zeer grote zorgvuldigheid in het handelen.”

- b. De heer Staal stelt dat het nominaal vermogen is geconfirmeerd door de heer Hoek d.d. 24 juli 2003. Ondergetekende kan dat niet lezen uit de door de heer Staal bijgevoegde bijlage. De heer Staal interpreteert de brief van de heer Hoek naar mijn mening foutief. Het door de heer Staal geclaimde bedrag van f 80.266,47 bestaat uit de volgende posten:

saldo geldmiddelen

Reactie Hoek: “bestaat uit het saldo waarover u bij de aanvang van uw meerderjarigheid de beschikking kreeg”.

ten onrechte betaalde inkomsten- en vermogensaanwasbelastingen

De heer Hoek stelt in zijn brief, verwijzend naar zijn rapport, dat hij niet inziet waarom die bedragen in principe niet betaald hoefden te worden.

Uitgaven die ten onrechte in het rapport van LEHJ staan

De heer Hoek heeft hier geen oordeel over. In mijn brief d.d. 11 juni 2003 wordt op blz. 10 en 11 hiervan een reconstructie gemaakt

de saldi effecten

De heer Hoek stemt in met de waardebepaling. Kern van het geschil is echter dat de heer Staal stelt dat de effectenportefeuille bij zijn meerderjarig worden niet is overgedragen en JMW er van uit gaat dat dit wel is gebeurd en dat deze portefeuille onder beheer is gekomen van de voormalig toezienend voogd, de heer Vos. Deze heeft immers in latere jaren aanzienlijke bedragen⁵ naar de rekeningen van de beide broers in Israel overgemaakt (hetgeen in de brief van de heer Staal d.d. 20 januari 2004 bevestigd wordt).

De waardebepaling zoals is uitgevoerd door de heer Staal is in dat geval een ‘papieren’ waarde op het moment van meerderjarigheid. Bij overdracht van de effectenportefeuille ontstaat de werkelijke waarde eerst bij verkoop van de stukken. De transacties die daaraan ten grondslag liggen zijn niet onder de verantwoordelijkheid van Le Ezrath Ha-Jeled gebeurd en zijn niet meer te achterhalen.

5. Tot slot de weigering van ondergetekende tot een inhoudelijk gesprek.

Zoals hierboven is aangegeven is er veel gesproken en geschreven. Het gehele proces overziend is het verloop op hoofdlijnen als volgt:

- JMW in eerste instantie inhoudelijk op de algemene vragen van de heer Staal geantwoord via het rapport van Elma Verhey.
- De heer Staal reageert niet inhoudelijk op dit rapport, doch komt met een eigen rapport.
- JMW reageert uitvoerig inhoudelijk op het rapport van de heer Staal en de daarin vervatte vragen.
- Ook deze keer heeft de heer Staal niet, dan wel nauwelijks inhoudelijk op de JMW-stukken gereageerd. De heer Staal houdt vast aan zijn eigen rapport.

Geconcludeerd moet worden dat de diverse gesprekken, rapporten en reacties de partijen niet dichterbij elkaar hebben gebracht. De heer Staal is van mening dat hij en zijn broer nog een claim hebben, JMW meent dat uitvoerig is uiteen gezet dat deze claim niet bestaat. Na deze diverse uitwisselingen moet geconstateerd worden dat verdere gesprekken niet functioneel zijn. Inhoudelijk zijn inmiddels alle argumenten uitgewisseld. Indien de gebroeders Staal menen nog steeds een claim te hebben is de gang naar de rechter de meest aangewezen weg voor een eindoordeel.

De klacht zoals verwoord in het verslag van het gesprek tussen de Klachtencommissie en de gebroeders Staal d.d. 16 april 2004:

- a. *“de heer Staal is van mening dat Elma Verhey niet een onafhankelijk onderzoek heeft gedaan, omdat de opdrachtgever eigen belangen heeft”*

De opdrachtgever is het Israel Institute. JMW heeft bewust gekozen om niet als (mede-) opdrachtgever op te treden, daar er op dat moment sprake zou zijn van een belangenverstrengeling. Om dezelfde reden is JMW ook niet financieel betrokken bij het onderzoek.

⁵ Volgens de brief van Philip Staal van 20 januari 2004 betreft het voor Philip Staal bedragen ad. f. 25.000 (in 1964) en ca. f. 5.000; voor Marcel Staal bedragen ad. f. 42.200 (in 1961) en ca. f. 3.500

In de periode waarin de besprekingen over dit onderzoek hebben plaatsgevonden is JMW nimmer geïnformeerd over een “eigen belang” van het Israel Institute bij het onderzoek. In een latere fase heeft JMW wel kennis genomen van persoonlijke bezwaren van een aantal personen tegen de voorzitter van deze stichting, de heer Roet. Welke “belangen” het Israel Institute, dan wel de heer Roet zouden hebben is JMW echter niet bekend.

b. *“hij kreeg geen toegang tot de bestuursarchieven van L.E.H.(zie noot 14 op pg.46 van zijn rapport, de mail van H.Vuijsje van 6.8.2003)”*

De bestuursarchieven van de kindertehuizen bevatten vertrouwelijk materiaal en zijn niet voor individuen toegankelijk. Toegang tot de betreffende dossiers wordt alleen gegeven aan onderzoekers –na toestemming van de directie van JMW- onder strikte privacyvoorwaarden. Naast dit formele standpunt is er sprake van een situatie waarin een betrokkene (en niet deskundige) de feiten die door ondergetekende in zijn reactie zijn opgenomen (citaten uit notulen e.d.) uit een concept-rapport van Elma Verhey en Pauliene Micheels wil controleren.

Elma Verhey en Pauliene Micheels zijn onafhankelijke onderzoekers, die –zoals eerder gesteld- door een extern instituut zijn aangesteld. Met het verzoek wordt de integriteit van zowel mevrouw Verhey, mevrouw Micheels als ondergetekende aangetast. Ondergetekende acht een dergelijk verzoek ook in dit kader niet acceptabel.

c. *“ondanks uitdrukkelijk verzoek van de heer Staal om Elma Verhey op geen enkele wijze inzage te geven in de persoonlijke dossiers van de heer Staal, heeft de heer Vuijsje dat wel gedaan”*

De heer Staal heeft inderdaad verzocht om alleen na zijn persoonlijke toestemming de onderzoekers van het Wezen-onderzoek (Elma Verhey en Pauliene Micheels) toestemming te geven om zijn dossier te bestuderen. Dit is dan ook in een brief d.d. 7 juni 2001 door ondergetekende vastgelegd.

Op 26 augustus 2002, het gesprek waarin besloten werd om “de zaak Staal” uit te zoeken, is echter door ondergetekende duidelijk gesteld dat de opdracht voor het onderzoek naar mevrouw Verhey zou gaan met het oog op de door haar opgebouwde deskundigheid en de kennis van de archieven. De heer Staal heeft hiermee ingestemd en daarmee zijn toestemming gegeven. Overigens heeft mevrouw Verhey haar rapportage alleen geschreven op basis van de door de heer Staal aangeleverde stukken. Mevrouw Verhey achtte een verder dossieronderzoek niet noodzakelijk.

De gebeurtenissen evaluerend acht ondergetekende het onjuist dat hij bovenstaande niet schriftelijk heeft vastgelegd.

d. *“ondanks herhaalde verzoeken en bemiddelingspogingen van derden kwam er geen (inhoudelijk) gesprek met de heer Vuijsje en/of de heer Hertog; de heer Staal had gaarne naar aanleiding van de brief van 11.6.2003 en het concept-rapport tot een gesprek willen komen met de heer Vuijsje en/of de heer Hertog; dit heeft nimmer plaatsgevonden. Wel is er een gesprek geweest met de heer Vuijsje, samen met prof. A. Heertje, echter dit gesprek was een gesprek over een algemeen Wezenonderzoek en niet over het conceptrapport en/of rapport”*

Ondergetekende verwijst hier naar zijn reactie op de schriftelijke klacht onder punt 5. Ten aanzien van het gesprek met de heer Heertje is de weergave van de heer Staal onjuist. De heer Heertje heeft als gespreksleider beide onderwerpen (het individueel onderzoek en het algemeen onderzoek) juist zorgvuldig gescheiden. Het grootste deel van het gesprek had

betrekking op het individueel onderzoek naar het vermogensbeheer van de gebroeders Staal. Het verslag op hoofdlijnen (door de heer Heertje geaccepteerd, door de heer Staal afgewezen) geeft hier een weerslag van.

- e. *“het rapport werd door de heer Staal op 21 januari 2004 aan de heer Vuijsje en de heer Hertog gestuurd, maar JMW is er niet op ingegaan”*

Ondergetekende verwijst hier naar zijn reactie op de schriftelijke klacht onder 4 a.

- f. *“ook de voorzitter van de Raad van Toezicht van JMW, de heer Hertog, heeft de heer Staal niet te woord willen staan, dit is onfatsoenlijk”*

In de brief van ondergetekende d.d. 20 januari 2003 is de bestuursstructuur toegelicht waarin JMW zich sinds 3 januari 2003 bevindt. Daarbij is toegelicht dat de leden van de Raad van Toezicht geen rechtstreeks betrokkenheid bij dit soort zaken heeft en dat de algemeen directeur als Bestuurder van de stichting verantwoordelijk is voor de afhandeling van de informatievraag.

- g. *“de vraagstelling aan de ingeschakelde financieel expert F.Hoek, om te bezien of de twee financiële rapporten van 1954 en 1962 op elkaar aan te sluiten waren, was niet juist. De heer Staal had gewild dat JMW zou reageren op zijn analyse van de financiële stukken zoals neergelegd in zijn conceptrapport. De vraagstelling van de heer Staal was: is het nominale zuiver vermogen van de heer Staal zoals beschreven in zijn rapport (par. 6.8) en hebben wij gekregen wat er op de eindafrekening stond”*

De vraagstelling in het rapport dat de heer Staal d.d. 16 maart 2003 heeft geschreven was: “Ik zou graag een beredeneerd en onderbouwd antwoord krijgen op de vraag of de Le-Ezrath Ha-Jeled de erfenis van de oorlogswezen goed beheerd heeft?”

Deze algemene vraag is door de heer Staal opgedeeld in acht subvragen waarop JMW in haar rapportage van 11 juni 2003 uitvoerig heeft gereageerd. De vraag zoals hierboven is gesteld komt hierin niet, dan hoogstens indirect, voor. Overigens heeft de heer Staal hierover in tweede instantie een antwoord ontvangen van de heer Hoek.

De constatering van de heer Hoek dat de twee financiële rapporten van 1954 en 1962 niet op elkaar aansluiten was in het kader van een reactie op het rapport Staal wel degelijk relevant. De heer Staal licht in zijn rapport d.d. 16 maart 2003 zijn werkwijze als volgt toe (blz. 7 par. 2.3.4.2.):

“Om antwoord te kunnen geven op de centrale vraagstelling zijn we als volgt te werk gegaan:

- Bestudering en analisering van beide rapporten.
- Controle of de bedragen welke vermeld staan in rapport Vos ook voorkomen in het rapport van Le-Ezrath Ha-Jeled.
- Controleren of de uitgaven, van beide rapporten, overeenkomen met de destijds geldende normen.”

Juist de vergelijking van beide rapporten vormt derhalve de basis van het Rapport Staal.

- h. *“Tenslotte maken de heren Staal nog een opmerking over de bijeenkomst van 18 april; dan is er een reünie van de verschillende weeshuizen. De heer Ph.Staal is gezegd dat hij bij die bijeenkomst niets over zijn rapport mag*

zeggen, omdat er bezorgdheid was over een mogelijke intrekking van subsidie voor deze dag door JMW als hij toch (over deze zaken) zou spreken”

Door JMW is nimmer gesteld dat de subsidie zou worden ingetrokken, indien de heer Staal tijdens de bijeenkomst iets zou zeggen over zijn rapport. De subsidie is onvoorwaardelijk gegeven.

Naast de subsidie heeft JMW tevens de emotionele opvang bij de reünie voor zijn rekening genomen. In dat kader is gesproken over de aantijgingen van de gebroeders Staal jegens JMW en de eventuele gevolgen. De heer Godschalk was via de heer Staal op de hoogte van zijn grieven jegens JMW en er lag een verzoek van de heer Staal om op de reünie het woord te mogen voeren. Gesproken is op welke wijze dit kon plaatsvinden zonder dat dit het karakter van de reünie en de positie van de JMW-opvang zou aantasten.

Nicolienne Wolf, coördinator van de afdeling Samenlevingsopbouw en betrokken bij de reünie, heeft in een later stadium aan de heer Godschalk de mogelijkheid geopend om het verhaal van de gebroeders Staal op een A-4 uit te delen.

6. Conclusie

Ondergetekende is van mening in zijn algemeenheid met de grootste zorgvuldigheid het verzoek van de heer Staal te hebben behandeld. Ondergetekende acht het echter een omissie dat hij de impliciete toestemming die de heer Staal gaf om mevrouw Verhey de stukken te laten bestuderen voor haar rapportage (verzonden op 5 november 2002) niet schriftelijk heeft vastgelegd.

Naar de mening van ondergetekende heeft JMW echter alles in het werk gesteld om te achterhalen hoe indertijd is omgegaan met de vermogens van minderjarige oorlogswezen en met name met de erfenis van de gebroeders Staal. Bij dit onderzoek zijn onafhankelijke externe deskundigen ingeschakeld en zijn kosten nog moeite gespaard.

Ondergetekende kan zich dan ook niet vinden in de motivatie van de klacht van de heer Staal.

Hans Vuijsje
28 mei 2004

Bijlage 1: Overeenkomst JMW/Verhey/Micheels (zie hieronder)

Bijlage 2: Brief Marcel en Philip Staal aan JMW d.d. 27 juni 2000

Bijlage 3: Brief JMW aan Staal d.d. 5 nov. 2002 met Verhey's rapportage 22 okt. 2002

Bijlage 4: Brief Staal aan Raad van Toezicht JMW d.d. 17 feb. 2003

Bijlage 5: E-mail correspondentie betreft bijlage 4 d.d., 19 (JMW) en 20 (Staal) feb. 2003

Bijlage 6: Brief JMW aan Staal d.d. 11 juni 2003 (op bijlage 6 staat geen datum)

Rapport Frits Hoek aan JMW d.d. 30 mei 2003

Bijlage 7: Brief JMW aan Heertje en Staal d.d. 23 jan.2004 (verslag bespreking 10 dec. 2003)

OVEREENKOMST

De ondergetekenden:

1. de stichting **STICHTING JOODS MAATSCHAPPELIJK WERK**, gevestigd te (1075 HJ) Amsterdam, aan de De Lairesestraat 145-147, voor zich en in hoedanigheid van houder/verantwoordelijke voor het Le Ezrath Ha Jeled archief (hierna te noemen: "JMW")

en

2.a mevrouw **E.M.P. VERHEY**, wonende te (1011 VM) Amsterdam, aan de Rapenburgerstraat 171-K

en

2.b mevrouw **P. MICHEELS**, wonende te (1071 ZR) Amsterdam, aan de Van Breestraat 40

ieder voor zich en zich hoofdelijk verbindend, hierna gezamenlijk te noemen "Onderzoekers";

IN AANMERKING NEMENDE:

DAT Onderzoekers JMW hebben verzocht hen toegang te verschaffen tot het Le Ezrath Ha Jeled archief in verband met het door hen uitvoeren van een wetenschappelijk onderzoek dat hen door het Israël Instituut is opgedragen, naar de materiele oorlogsschaden van Joodse oorlogswezen in de ruimste betekenis, conform de Overeenkomst tussen de Onderzoekers en het Israël Instituut zoals gedateerd op 12 oktober 2000;

DAT JMW onder de navolgende condities aan dat verzoek zal meewerken.

VERKLAREN TE ZIJN OVEREENGEKOMEN ALS VOLGT:

Algemene verplichtingen Onderzoekers

1. Onderzoekers verbinden zich uitsluitend persoonlijk de onderzoekswerkzaamheden in het Le Ezrath Ha Jeled archief te verrichten en zonder schriftelijke voorafgaande toestemming van JMW niemand daarbij toe te laten of daaraan te doen deelnemen.
2. Onderzoekers verbinden zich tot volstrekte geheimhouding van alle gegevens die hen tijdens hun onderzoek ter kennis komen, behoudens voorzover deze gegevens algemeen van aard zijn en niet tot enige natuurlijke persoon herleidbaar of niet kan dienen tot het identificeren van enige natuurlijke persoon. De betreffende beschikbaar komende gegevens mogen door Onderzoekers uitsluitend worden aangewend voor de in de considerans bedoelde Overeenkomst tussen de Onderzoekers en het Israël Instituut.
3. Na een eerste globale kennismaking van het archief bepalen onderzoekers op voor JMW controleerbare, a-selecte wijze welke dossiers worden geraadpleegd.

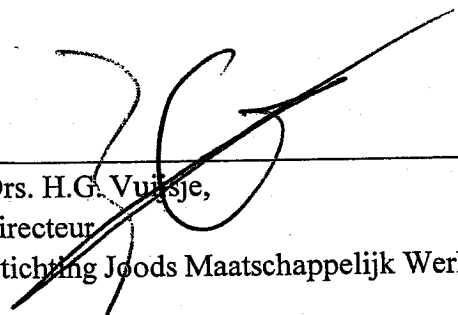
Verplichtingen JMW

4. Zodra de dossiers geselecteerd zijn en JMW daarvan in kennis is gesteld, zal JMW nagaan of het vragen van ondubbelzinnige toestemming van betrokkenen vanuit de hulpverleningspositie van JMW noodzakelijk is en zo ja, het desbetreffende verzoek doen uitgaan en Onderzoekers van het verloop van de afhandeling van het verzoek op de hoogte stellen.

Speciale verplichtingen ter waarborging privacy betrokkenen

5. JMW verleent toegang tot de geselecteerde dossiers gedurende normale kantooruren in een ruimte bij de archiefinstelling waar de betreffende JMW-archieven zich bevinden.
6. Uit de dossiers mag door Onderzoekers geen enkel document of deel daarvan gekopieerd of ingescand worden of door middel van gebruikmaking van bandopnames (door voorlezing van tekst uit die documenten) of anderszins worden vastgelegd, dan voor een koppeling met andere archieven noodzakelijk is. Zodra dit mogelijk is worden de betreffende stukken zodanig bewerkt dat natuurlijke personen niet geïdentificeerd (kunnen) worden. Stukken die in verband met een koppeling van archieven voor het onderzoek worden gebruikt, zullen indien ze noodzakelijkerwijs aan derden moeten worden overlegd, in ieder geval zodanig worden bewerkt dat geen inbreuk wordt gemaakt op de persoonlijke levenssfeer van de betrokkene.
7. Onderzoekers zullen voor enige vorm van publicatie van (geanonimiseerde) documenten uit dossiers, toestemming vragen aan JMW.
8. Onderzoekers zullen de aan het archief ontleende (veralgemeniseerde) gegevens uitsluitend voor het wetenschappelijk onderzoek als omschreven in de considerans aanwenden. Voor andere doeleinden is het Onderzoekers niet toegestaan gegevens ontleend aan de onderzochte dossiers te publiceren. Zij zullen hun gegevens na afloop van het onderzoek overdragen aan JMW.
9. Onderzoekers zullen alle mogelijke maatregelen treffen – tijdens, voor en na het onderzoek – teneinde te voorzien in de volledige bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen, wiens dossiers worden onderzocht.
10. Op deze overeenkomst is Nederlands recht van toepassing. Bij uitsluiting zal de bevoegde rechter te Amsterdam van eventuele geschillen kennis nemen.

Aldus overeengekomen en ondertekend te Amsterdam op 14 februari 2001.

Drs. H.G. Vuisje,
directeur
Stichting Joods Maatschappelijk Werk

E.M.P. Verhey

P. Micheels